

Til nr. 14

De almindelige regler om oplysningspligt om kreditomkostninger, jf. kreditaftalelovens bestemmelser, tager ikke i tilstrækkelig grad højde for de særlige forhold, der gør sig gældende, når en kreditaftale er et udtrykkeligt eller stiltiende led i en aftale om betalingskort. Baggrunden herfor er, at det er vanskeligt at skelne mellem omkostninger i forbindelse med kreditten og omkostninger i forbindelse med brug af kortet. Uden særregler vil oplysningspligten kunne omgås ved, at omkostningerne opkræves ikke som kreditomkostninger, men som gebyrer for kortets brug.

Uanset om kortindehaveren er indrømmet en vis kredit, eller om betalingsmellemværendet skal afvikles omgående, er der i de betalingskortsystemer, der anvendes i dag, en konto, hvorpå mellemværendet mellem kortindehaver og betalingssystemet registreres. Såfremt kontoen udelukkende benyttes som led i betalingssystemet, anses kontoen og de dertil knyttede betingelser som en del af betalingssystemet og dermed omfattet af loven, herunder oplysningspligten om kreditomkostninger, såfremt der er ydet kredit. Har kontoen andre funktioner og kan benyttes på anden måde, må det afgøres efter en konkret vurdering, i hvilket omfang kontobetingelserne reguleres af loven. Kontomellemværendet imellem pengeinstitutter og indehavere af Dankort anses således kun omfattet af lovens § 13, såfremt det drejer sig om kontovilkår, der specifikt er knyttet til udstedelse og anvendelse af Dankort.

Til nr. 15

Ændringen af nr. 4 er af redaktionel karakter.

Nr. 5 foreslås ophævet, da oplysningerne fremgår af det ansøgningsskema, som ansøgeren anmodes om at udfylde ved ansøgning af kortet.

Til nr. 16

Den ændrede formulering af nr. 8, der bliver nr. 6, indebærer, at kortudsteder skal oplyse over for kortindehaver, hvorledes kortudsteder spærrer for kode og kort i tilfælde af bortkomst m.v.

Til nr. 17

Med hjemmel i den gældende bestemmelse har forbrugerombudsmanden opstillet en række krav til, hvorledes oplysningerne nævnt i lovens § 13, stk. 1, skal gives.

Ændringen skaber hjemmel for, at forbrugerombudsmanden kan udstede forskrifter om, hvorledes de årlige kreditomkostninger i procent opgøres og beregnes, jf. lov om kreditaftaler og bemærkninger-

ne til nr. 14. Der vil endvidere kunne fastsættes bestemmelser om øvrige forhold, som er omhandlet i § 13, stk. 1.

Til nr. 18

Den hidtidige bestemmelse i § 14, stk. 2, har medført, at det eller de udslagsgivende forhold, der har begrundet et afslag på udlevering af betalingskort, på opfordring skulle angives.

Der er imidlertid udviklet nye systemer til brug for kreditværdighedsvurderinger, der ikke altid muliggør dette (kreditscoresystemer). I stedet kan angives grundlaget for vurderingen samt de hovedprincipper, der anvendes. Bestemmelsen foreslås ændret, således at den ikke hindrer anvendelsen af sådanne systemer til støtte for kreditværdighedsvurderingerne. Forbrugerombudsmanden kan under henvisning til generalklausulen meddele retningslinier for, hvorledes afslag skal begrundes.

Til nr. 19

§ 15 bestemmer, at kortindehaver ved enhver betalingskorttransaktion har krav på udlevering af kvittering.

Kvitteringskravet i § 15 skal ses i sammenhæng med den overordnede målsætning i § 12 om at sikre brugerne overskuelighed. Kvittering for transaktionerne giver kortindehaver mulighed for løbende kontrol med betalingskorttransaktionerne og kontoudskrifter.

Kvitteringskrav stiller sig imidlertid i en række tilfælde hindrende i vejen for den teknologiske udvikling.

§ 15 foreslås ændret således, at et krav om kvittering fortsat er hovedreglen, men at industriministeren kan give dispensation fra kvitteringskravet. Bemyndigelsen tænkes navnlig anvendt på automater, hvor der typisk kun anvendes mindre beløb.

Dispensation vil kunne meddeles såvel til kortudstederne som til systemudviklere og producenter af automater m.v. Der foregår for tiden et internationalt samarbejde, som Danmark deltager i, om udvikling af nye mobiltelefonssystemer, hvor plasticort fungerer som adgangstegn. Disse plasticort er at anse som betalingskort, men vil kunne meddeles dispensation.

Til nr. 20

Bestemmelsen erstattes af § 19a, forslaget § 1, nr. 23. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til nr. 21